

Întâmplări de noapte și zi

Blacks

Scuturată este zarea de-a chindiei frământare,
iar amurgul tropăiește în al cerului regat
așteptând c-al nopții pinten să-l îndemne la scăpare
spre nedumerita lume de a zilei abdicat.

Maiestos se plimbă murgul pe a cerului alee
și își prinde de potcoave stropi de nourii rozalii,
Purpura îi e galopul în secreta odisee
unind ziua obosită cu-ale nopții năvălirii.

Potcovit cu roua nopții se porneste iar amurgul
să strabat-a lumii vatră mărginind al nopții dar
și deschide porți de stele printre cale Demiurgul
își trimite taina nopții să-și prezinte al ei har.

Pe un tobogan de stele se coboara împărăteasa
să asculte jurăminte și prea tainice iubiri
atunci când amorul tandru, lin își mângâie aleasa
cu speranțe regăsite doar în suflete de miri.

Foșnetul de așezare pe a lumii băătăură
se aude până-n ceruri și deșteaptă zeități
ce-și deschid fișete-n stele să preia sub semnătură
ale omenirii vise din bordeie sau cetăți.

Unii își doresc avere, câtă prind în a lor minte
și înalță incantații, rugăciuni și promisiuni,
Iar la schimb își vând coloana, îndoiti în oseminte
se vor apleca o viață să culeagă viziuni.

Cum a lor majoritate nimeni nu o mai contestă,
că dorința bogăției este cât un Univers,
Zei le-au deschis fișetul într-o gaură celestă
ce cuprinde-a lor dorință și al banului revers.

Doar la unele petreceri zeii uită că nectarul
își arat-a lui putere în idei și bujorei
și atunci, în vraja clipei, spre ceruri aruncă darul
cu a banului avere împlinind vreo două, trei.

Celelalte stau în tomuri sufocate-n așteptare
și fișetul lor devine, zi cu zi, neîncăpător,
Iar când viața-n oseminte își dă ultima suflare

ele vor rămâne semnul unui vis distrugător.

Alții își doresc iubire și-ale inimii merinde
să fie pe masa vieții așezate rând pe rând-
un festin de trupuri calde, de păcate suferinde,
Să le fie traiul vieții doar o flacără arzând.

Zei le ascultă ruga și a lor căutătură
se scufundă-n ironia unui zâmbet amăriu
Ei sunt cei ce-au dat în lume dragostea drept sinecură,
Omului să-i ia puterea de a fi un spirit viu.

Zei văd c-a lumii gloată e cuprinsă de dorințe
într-un nor de energie rotit de-al iubirii vânt
și decid să-i dea fișetul unui cerc de suferințe-
un inel ce cu-a lui vrajă leagă Luna de Pământ.

Dar în adâcimea nopții nimeni nu va înțelege
cum alearg-a mea dorință spre al lumii Absolut,
unde-a zeilor putere forță nu are de-a merge
să le duc-a lor dorință într-un ceresc convolut.

Acolo pășesc prin ziua care vine după ziuă
căci al nopții întuneric dominat e de-al meu gând
E un zgomot ce răsună dintr-a nemuririi piuă
și mă poartă pe-a lui vrajă spre al meu unic intrând.

Acolo voi sta în vraja unor visuri împlinite
de a mea voință vie și de-al meu păcat lumesc,
Căci păstra-voi pe vecie clipele ce-au fost urzite
să te simt Umanitate și să-ti spun cât te iubesc!